

SIONA VEN, CHARMANTE SLAGERSVROUW

Dat de Leuvense Siona Ven door Libelle werd verkozen tot vrouw van het jaar is - behalve voor haarzelf - geen verrassing. Een verdiende die wonderwel past bij Siona. Voor Leuven Actueel zet deze charmante slagervrouw haar hart open.

Tekst en foto's: Evelyne Sauvage

Siona was er vroeger rotsvast van overtuigd dat ze een sportcarrière zou uitbouwen. “Maar uiteindelijk ben ik afgestudeerd met een diploma fiscaliteit. En daarna ben ik mijn beenhouwer tegengekomen (lacht).” In 2001 namen Siona en haar echtgenoot Filip de slagervrouw over van haar schoonouders. Siona stelde wel haar voorwaarde: eerst kinderen! “Ik hoorde van mijn schoonmoeder horrorverhalen dat de beenhouwersknechten de kindjes in de winkel voeden met de flessen. Dat zou bij mij niet waar zijn, ik wilde zelf mijn kinderen (op)voeden. Zo hebben we redelijk snel twee kindjes gekregen en ben ik stilaan de slagervrouw te beginnen leren.”

Siona kende niets van het vak maar dankzij de liefde, haar wilskracht en de hulp van haar (schoon)ouders kreeg ze het onder de knie. “Het is kwestie van het te doen en te blijven doen. Het was niet evident, soms ook met tranen. Of ik ging even de tuin in om te gillen, wat ik nu nog soms doe als ik het even niet meer zie zitten (lacht).”

De liefde voor het vak - én zeker voor de klanten - zit gewoon in haar. “Ik zorg graag voor anderen, ik maak mensen graag blij. Al is het maar door op verzoek een kotelet dun

te snijden. Hier beteken ik iets voor iemand. Het heeft niets te maken met wat je ervoor terug krijgt, maar gewoon puur plezier geven aan een ander.”

Die zorgzame kant van Siona vinden we ook terug in haar gezinsleven. Haar dertienjarige zoon Elias zit, als gevolg van de ernstige spierziekte ‘Duchenne’, reeds drie jaar in een rolstoel. Voorlopig bestaat er nog geen medicijn, maar wetenschappers staan voor een belangrijke doorbraak. Met de oprichting van het ‘Rondoufonds’ zamelt Siona geld in om het onderzoek te versnellen. “Samen met vele Leuvense partners, de middenstand, KULeuven en de stadsdiensten is het een overweldigend succes geworden.”

Siona is blij verrast met de Libelle-verkiezing van ‘Vrouw van het jaar 2012 met een Missie’. “Ik doe dit eigenlijk uit eigenbelang: je vecht als een leeuw voor je kind, dat moet gelukkig zijn, je doet daar alles voor. Wat moet ik anders doen? Wachten tot ze je bellen? Geen sprake van. Ik ben een mama en ik doe dit omdat het mijn kind is. Ik ga er vanuit dat iedereen dat zou doen voor zijn kind. Hopelijk gaat dit deuren openen, ook buiten Leuven.”

SUPERTOFFE STAD

Genieten in Leuven is voor Siona heel gemakkelijk. “Leuven is een supertoffe stad, met zoveel mooie en verrassende plekjes. Wij wandelen heel veel met ons gezin, gewoon vertrekken en zien waar we terecht komen. Elias en ik gaan ook

vaak naar de Kruidtuin. Mijn dochter Hannah neem ik soms mee naar Workshop, een fijn creatief atelier in Leuven, waar we samen stikken. Gewoon al het geluid van de stikmachine brengt me tot rust.”

Siona heeft een voorkeur voor plekken in de natuur: het zogenaamde ‘kusbrugje’ in de buurt van de school Paridaens, waar ze regelmatig picknicken, of het Arenbergpark en het Provinciaal domein. “Ik hou er ook van om mooie en verre (uit)zichten op te zoeken. Het panoramisch uitzicht over de stad vanuit de Universiteitshallen bijvoorbeeld. Ik zou het fantastisch vinden om eens een reportage te maken over het zicht dat je hebt vanuit een aantal Leuvense woningen over de stad, zoals ze in Oostende gedaan hebben. Vergezichten opzoeken is ook iets dat we graag doen in andere - buitenlandse - steden, zoals Rome en Parijs.”

Het wonen en werken op dezelfde plek - midden in het centrum van Leuven - is voor Siona een groot pluspunt. “Zeker gezien de situatie met Elias, kunnen we ons geen betere ligging voorstellen. We kunnen van hieruit alles te voet doen. Het is hier echt soms de ‘zoete inval’: de vrienden van de kinderen verzamelen hier in de ochtend en vertrekken allemaal samen te voet naar school. Veel vrienden springen even binnen voor een babbel. Ik heb mensen rondom mij nodig, ik hou niet zo van stilte.”

Ook professioneel gezien heeft het stadscentrum voordelen. “Nooit files, nooit ochtendstress. ‘s Avonds als de kinderen slapen, beginnen we soms terug te werken beneden in de winkel. Als het werk klaar is, zijn we meteen thuis en draaien we de knop om.”

Wat Siona zo bijzonder maakt, is haar ‘toegankelijkheid’. Ja, ze is een succesvol ondernemster, die herkend en aangesproken wordt op straat, die vlees levert aan sterrenrestaurants en een aantal BV's in haar vriendenkring heeft. Ja, ze heeft een fonds opgezet voor haar zieke zoon, waar - terecht - veel media-aandacht naar gaat. Maar in de eerste plaats is ze gewoon Siona: een werkende veertiger, echtgenote, zorgzame mama van twee kinderen, loyale vriendin en liefhebbende dochter. Gewoon iemand zoals u en ik, met ‘ups en downs, zorgen, dromen, twijfels en verlangens. Haar eenvoud siert haar en maakt haar tegelijk zeer groots.

SIONA VEN IN EEN NOTENDOP

- Geboren in Leuven op 9 juni 1970.
- Gehuwd met Filip Rondou en moeder van twee kinderen: Elias (13) en Hannah (11)
- Zaakvoerster van de succesvolle Leuvense beenhouwerij ‘Rondou’
- In november 2012 verkozen tot ‘Vrouw van het Jaar’ door Libelle
- Bezielster van het ‘Rondoufonds tvv Duchenneonderzoek’, opgericht in samenwerking met K.U.Leuven (www.rf4duchenne.org). Zoon Elias lijdt aan Duchenne, een ernstige ziekte waarbij de spieren langzaam maar zeker worden afgebroken.
- Levensgenieter, sporter, dierenvriend, natuurliefhebber, creatieve geest.
- Dol op taal, schrijft graag (o.a. op haar blog) en zegt geen ‘neen’ tegen een latere opportuniteit als journaliste of radiopresentatrice.